Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35165
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

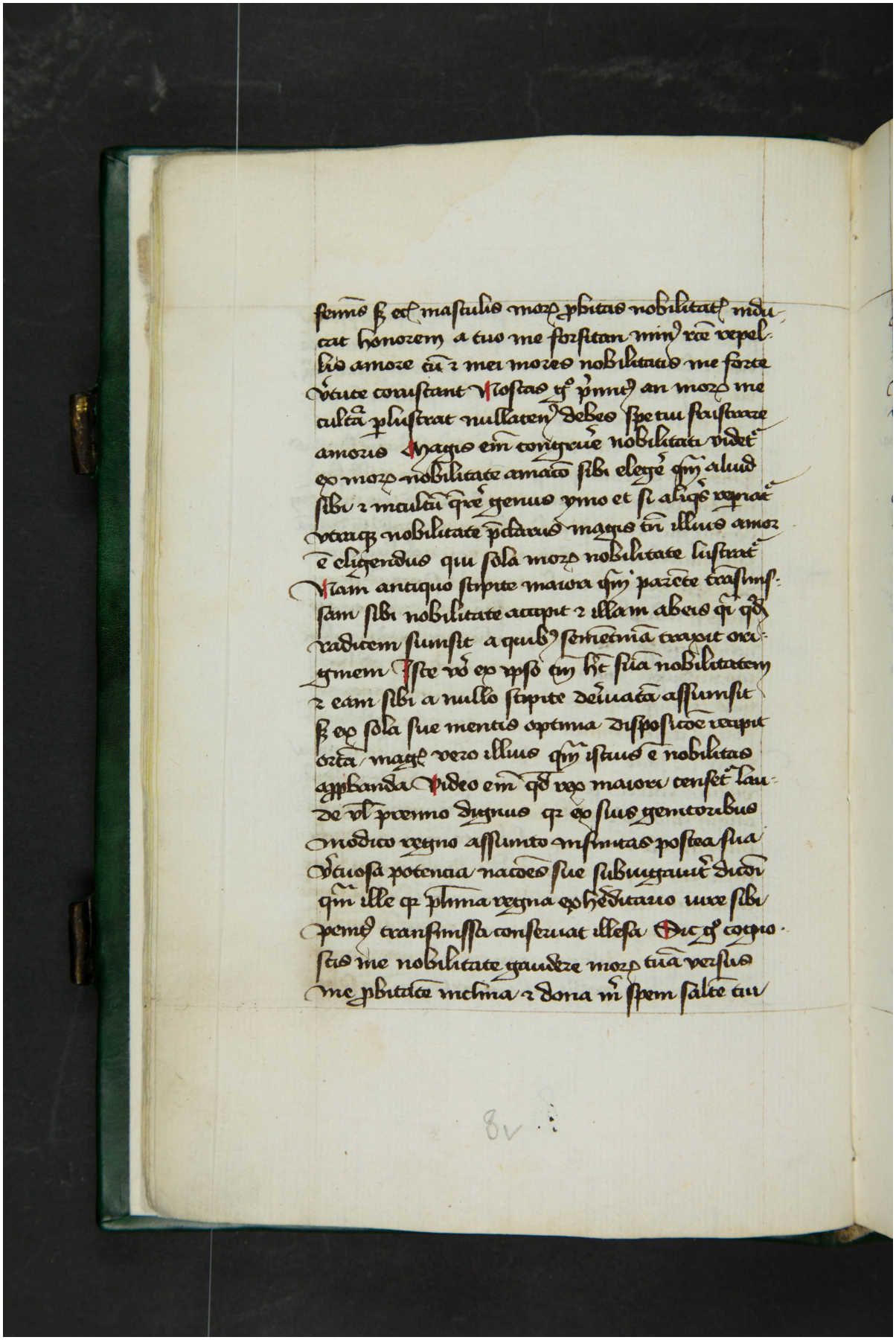

femo ꝑ et masculis moꝛ ꝓbitas nobilitatem indu
cat honoꝛem a tuo me forsitan min rue repel
lis amoꝛe tui ꝛ mei moꝛes nobilitatis me forte
ꝓcure constant Nostras q̃ ꝓmum an moꝛ me
culpa ꝓlustrat nullatenus debeo spe tui splendoꝛe
amoꝛis Magis enim contigue nobilitati videt
eo moꝛ nobilitate amato sibi eligere qm̃ aliud
sibi ꝛ maluti quere genus vmo et si aliqs reprehe
ꝓtanqz nobilitate petatur magis tui illius amoꝛ
e eligendus qui sola moꝛ nobilitate lustratur
Nam antiquo stirpis maiora qm̃ parentes transmis
sam sibi nobilitatem acquiꝛit ꝛ illam abeas qr qd
radicem sumsit a quibus semetipsa traxit oꝛi
ginem Iste vꝰ eo ipso tui hꝰ sua nobilitatem
ꝛ eam sibi a nullo stirpis deriuata assumsit
ꝑ eo sola sue mentis optima dispositione acquiꝛit
orta magis vero illius qm̃ istius e nobilitas
appetenda Video enim qd ego maioꝛi censet lau
de vl premio dignus qr eo suis genitoribus
modico regno assumto insinuatis postea sua
diuosa potentia natores sue subiugauit dicen
qm̃ ille qr prima regna ex hereditario iure sibi
penes transmissa conseruat illesa Dic q̃ coepio
sis me nobilitate gaudere moꝛ tua versus
me ꝓbitate mehma ꝛ dona m̃ spem salue tui

8v